

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 2Ek/503/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119256044
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. PhDr. Miriam Dianová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119256044.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: E.. E. H.Z., F.: XX.X.XXXX, Q. T. J.. R. XXXX/X, XXX XX T.-S., právne zast.: LEGAL CARTEL s.r.o., so sídlom Na Hrebienku 5433/40, 811 02 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 677 175 proti povinnej: W. H., F.: XX.X.XXXX, Q. T. J. XXXX/XX, XXX XX T.-S., H. H. P.Á. XXX/X, XXX XX D., o nepeňažné plnenie a trov exekúcie, exekúcia vedená súdnym exekútorom: Mgr. Vladimír Cipár, so sídlom exekútorského úradu Vazovova 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 060 577, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 18EX152/19 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie takto,

rozhodol:

- I. Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie z a m i e t a.
- II. Súd p r i z n á v a oprávnenému nárok na náhradu trov exekúcie vo 56,99 Eur.

odôvodnenie:

1. Oprávnený zastúpený právnym zástupcom sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 29.03.2019 domáhal od povinného nepeňažného plnenia a trov exekúcie na základe exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Bratislava II., pod sp. zn.: 11 C/255/2013 zo dňa 02.06.2016, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 18.12.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave pod sp. zn.: 10Co/233/2016 zo dňa 27.09.2018 (ďalej len „exekučné tituly“).
2. Súd na základe uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh vydal dňa 28.05.2019 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Vladimírovi Cipárovi, so sídlom exekútorského úradu Vazovova 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 060 577, ktorý ju vedie pod sp. zn. 18EX152/19. Súdny exekútor následne vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo povinnému doručené dňa 20.06.2019 (ďalej len „súdny exekútor“).
3. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol uznesením zo dňa 28.02.2020 o zamietnutí predmetného návrhu na zastavenie exekúcie povinnej. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn.: 2Ek/503/2020 zo dňa 29.06.2020 právoplatným dňa 03.07.2020, sudca zrušil uznesenie vyššieho súdneho úradníka a vec jej vrátil v celom rozsahu na ďalšie konanie. V uznesení vyjadril právne záväzný názor súdu, že pokiaľ súd rozhoduje o návrhu na zastavenie exekúcie, musí sa vysporiadať so všetkými skutočnosťami, ktoré odôvodňujú zastavenie exekúcie, príp. ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, resp. ktoré neodôvodňujú zastavenie exekúcie. Takýto postup z rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka nevyplýva, keď v rámci odôvodnenia sa vysporiadal len s obranou povinnej o dovolaní podanom proti exekučnému titulu. S obranou povinnej o osobných a majetkových pomeroch, o neprípustnosti exekúcie z dôvodu formulácie povinnosti v exekučnom titule a z nej vyplývajúci nesprávny postup súdneho exekútora a napokon ani o pochybnostiach o vydanom upovedomení o začatí exekúcie sa však vyšší súdny úradník nijakým spôsobom v napadnutom uznesení nevysporiadal. Keďže táto obrana je relevantná, nakoľko ovplyvňuje dôvodnosť exekúcie, nevysporiadaním sa s týmito otázkami vyšší súdny úradník zaťažil svoje rozhodnutie vadou a porušil právo povinnej na spravodlivý súdny

proces spočívajúci v riadnom odôvodnení súdneho rozhodnutia. Na základe uvedeného vyšší súdny úradník opätovne preskúmal návrh na zastavenie exekúcie a jeho prílohy.

4. Dňa 23.07.2019 súdny exekútor doručil tunajšiemu súdu návrh na zastavenie exekúcie povinnej, ktorá ho podala na pošte (dňa 10.7.2017) následne dňa 11.7.2017 bol doručený súdnemu exekútorovi. Prílohou návrhu na zastavenie exekúcie bolo aj podanie - „Dovolanie a návrh na odklad vykonateľnosti zo dňa 20.6.2017“. V uvedenom návrhu povinná v súlade s § 61k ods. 1 písm. d) v spojení s § 61k ods. 2 Exekučného poriadku v zákonom stanovenej lehote podáva návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu uplatnenia mimoriadneho opravného prostriedku - podania dovolania a návrhu na odklad vykonateľnosti exekučného titulu - rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 Cob/165/2016 až do rozhodnutia o dovolaní. Povinná uviedla, že vec je evidovaná na Najvyššom súde SR odo dňa 7.5.2019 pod sp. zn.: ICdo/86/2019, o dovolaní, ani o návrhu na odklad vykonateľnosti a právoplatnosti rozsudku nebolo zatiaľ rozhodnuté. Zrušenia exekučného titulu v dovolacom konaní sa domáha z dôvodu, že predmetnú písomnosť zo dňa 25.3.2013 vo veci: „Žiadosť o prešetrenie správnosti postupu ošetrojúceho lekára“, ktorá obsahuje oprávneným namietané výroky, ktoré povinná nenapísala, vlastnou rukou nepodpísala, ani neodoslala. O existencii tejto písomnosti sa povinná dozvedela až ex post, a preto závery súdneho konania bez vykonania náležitého dokazovania vykazujú znaky justičného omylu. Keďže nie autorom predmetnej písomnosti, za jej obsah nenesie žiadnu zodpovednosť, oprávneným namietané výroky vôbec nepoužila, a preto nemá potrebu sa mu ospravedlniť. Ďalej povinná uviedla, že je na dôchodku a výkon exekúcie pre ňu znamená nepríjemnú životnú situáciu s fatálnymi následkami, trpí rôznymi zdravotnými problémami a ešte sa stará aj o chorého manžela. Povinná tvrdí, že jediným jej príjmom je starobný dôchodok, z ktorého sa jej len tak darí uhrádzať náklady na základné životné potreby. Následne tvrdí, že neprípustnosť exekúcie je daná aj tým, že súdny exekútor nepostupoval správne aplikovaním ust. § 192 Exekučného poriadku ako vyplýva z upovedomenia o začatí exekúcie, ale správne by sa malo, keby neexistovali skutočnosti odôvodňujúce zastavenie exekúcie postupovať podľa § 191 Exekučného poriadku. Napokon povinná poukázala na pochybnosti pri vydaní upovedomenia o začatí exekúcie s poukazom na § 22 Exekučného poriadku. Povinná navrhuje, aby súd predmetnú exekúciu zastavil, v prípade, že exekučný súd nevyhoví, podáva alternatívny návrh na odklad exekúcie a navrhuje, aby súdny exekútor rozhodol o odklade.

5. Spolu s návrhom na zastavenie exekúcie súdny exekútor predložil súdu aj vyjadrenie oprávneného a vyjadrenie súdneho exekútora, ktorí s návrhom na zastavenie exekúcie nesúhlasia. Oprávnený uviedol, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok v zmysle ust. § 419 a nasl. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku („CSP“) nemá suspenzívny účinok, a teda rozhodnutie odvolacieho súdu, proti ktorému dovolanie smeruje zostáva spravidla právoplatné a vykonateľné až do momentu rozhodnutia dovolacieho súdu o dovolaní. Oprávnený ďalej uviedol, že súčasný sporový kódex však umožňuje dovolaciemu súdu, aby v určitých výnimočných prípadoch odložil právoplatnosť alebo vykonateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré je napadnuté dovolaním, avšak jedine za predpokladu kumulatívneho splnenia dvoch podmienok. Prvou podmienkou je podanie návrhu dovolateľa na odklad právoplatnosti alebo vykonateľnosti rozhodnutia napadnutého dovolaním, ktorý môže dovolateľ podať v priebehu celého dovolacieho konania. Druhou podmienkou je, že na odklad právoplatnosti alebo vykonateľnosti rozhodnutia napadnutého dovolaním musia existovať podmienky hodné osobitného zreteľa. Ďalej oprávnený tvrdí, že dovolací súd nemá zákonom stanovenú lehotu na rozhodnutie o návrhu dovolateľa na odklad právoplatnosti alebo vykonateľnosti rozhodnutia napadnutého dovolaním, dovolací súd nie je povinný odklad právoplatnosti alebo vykonateľnosti povoliť. V tejto súvislosti považujeme za potrebné dať do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn.: 5Cdo 85/99, uverejnený v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR, 2000, č. 5, pod č. 90, v ktorom sa uvádza: „Treba zdôrazniť, že dovolací súd nariadi odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia iba v prípadoch, keď predpokladá jeho zrušenie a takýto odklad nariaďuje preto, aby zabránil jeho realizácii, a tým aj prípadným komplikáciám vzniknutým zrealizovaním napadnutého rozhodnutia. Rozhodnutie o odklade vykonateľnosti sa doručuje účastníkom konania, prípadne aj ďalším osobám zúčastneným na konaní/ V prípade, ak dovolací súd vyhovie návrhu na odklad právoplatnosti alebo vykonateľnosti rozhodnutia napadnutého dovolaním, rozhoduje uznesením.“ V prípade, ak dovolací súd rozhodne o tom, že na odklad právoplatnosti alebo vykonateľnosti rozhodnutia napadnutého dovolaním nie sú dôvody hodné osobitného zreteľa nevydáva osobitné rozhodnutie o zamietnutí návrhu na povolenie odkladu právoplatnosti alebo vykonateľnosti, ale túto skutočnosť len poznačí v súdnom spise. Na základe vyššie uvedeného oprávnený má za to, že v predmetnej exekučnej veci vôbec nemusí dôjsť k odkladu vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia,

pretože nemôžeme vedieť ako Najvyšší súd SR posúdi návrh povinného na odklad vykonateľnosti a právoplatnosti predmetného rozhodnutia. Oprávnený ďalej tvrdí, že pokiaľ Najvyšší súd SR nerozhodne o odklade vykonateľnosti tohto rozsudku, nevidí dôvod na zastavenie exekúcie v zmysle ust. §61k ods. 1 písm. d) . Ďalej oprávnený uviedol, že v prípade, ak exekučný súd zamietne návrh povinného na zastavenie exekúcie, povinný vo svojom návrhu alternatívne navrhuje, aby súdny exekútor vydal upovedomenie o odklade exekúcie v zmysle ust. § 61h ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. V zmysle ust. § 61h ods. 3 Exekučného poriadku: „Exekútor žiadosti povinného“ podľa ods. 1 písm. d) vyhovie tak, že odloží exekúciu na dobu uvedenú v žiadosti povinného, najdlhšie však tri mesiace od podania žiadosti. Na dobu dlhšiu možno exekúciu odložiť len so súhlasom oprávneného, ktorý s tým nesúhlasí. Na základe uvedeného žiada návrh povinného na zastavenie zamietnuť.

6. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods.2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

8. Podľa §61l ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

9. Podľa §61l ods. 2 Exekučného poriadku na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariaďovať pojednávanie. Pred rozhodnutím môže súd nariadiť vypočutie určitej osoby.

10. Podľa §61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

11. Podľa §444 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. Z. Civilný sporový poriadok, Dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

12. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku.

13. Každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou i materiálnou právoplatnosťou. Formálna právoplatnosť vykonávaného rozhodnutia znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Materiálna právoplatnosť rozhodnutia vyjadruje, že medzi účastníkmi na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom. Formálna právoplatnosť sa považuje za bezvýnimočnú, čo znamená, že rozhodnutie buď je alebo nie je napadnuteľné opravnými prostriedkami, materiálna právoplatnosť sa vyznačuje väčšou flexibilitou. Jediným exekučným titulom, ktorý môže exekučný súd preskúmať po hmotnoprávnej stránke, teda aj z materiálnej právoplatnosti, je rozhodcovský rozsudok. Ostatné exekučné tituly môže exekučný súd skúmať len z formálnej stránky.

14. Základnou námietkou čomu zodpovedajú aj tvrdenia povinnej je negatívny postup k predmetnému rozhodnutiu, na základe ktorého podala dovolanie proti exekučnému titulu. Exekučný súd však nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaných v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom týchto rozhodnutí je viazaný a musí z nich vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia.

15. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj vyjadrenia oprávneného došiel k záveru, že nie je možné návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko podanie dovolania nemá samo osebe žiaden vplyv na vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu. Samotné dovolanie nemá suspenzívny účinok a teda podanie dovolania nezakladá odklad vykonateľnosti ex officio. Táto skutočnosť nastáva len v prípade, že dovolací súd na návrh odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa.

16. Súd uvádza, že z platného právneho poriadku vyplýva, že do vykonateľnosti rozhodnutia pri jeho napadnutí mimoriadnym opravným prostriedkom môže byť primárne zasiahnuté len tými orgánmi, ktoré o uvedených prostriedkoch nápravy konajú a rozhodujú. V tomto prípade ide o najvyšší súd, ktorý má rozhodnúť o dovolaní a zároveň môže odložiť vykonateľnosť, čo povinný navrhol. Aj keby povinný predložil súdu právoplatné rozhodnutie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia (exekučného titulu), súd by pri ďalšom postupe musel prihliadať aj na to, že odklad vykonateľnosti má len dočasný charakter. Z uvedeného to nie dôvod na zastavenie predmetnej exekúcie.

17. Súd zdôrazňuje, že vo vzťahu k vykonateľnému exekučnému titulu, pokiaľ ide o odklad jeho vykonateľnosti, je potrebné rozlišovať medzi právoplatným rozhodnutím súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu a právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení exekučného titulu. Vykonateľný exekučný titul je základným predpokladom exekúcie, ktorý musí byť daný počas celého exekučného konania. Právoplatné rozhodnutie súdu o odklade vykonateľnosti exekučného titulu je dôvodom odkladu exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, avšak nie je žiadnym z dôvodov na jej zastavenie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Dôvodom na zastavenie exekúcie je až prípadné právoplatné rozhodnutie súdu o zrušení exekučného titulu. V porovnaní s tým, je odklad exekúcie dočasným oddialením výkonu exekúcie, ktorý môže ale nemusí vyústiť do skončenia exekúcie. V zmysle ust. § 61h ods. 3 Exekučného poriadku: „Ak exekútor žiadosti povinného“ podľa § 61h ods. 1 písm. d) EP vyhovie tak, že odloží exekúciu na dobu uvedenú v žiadosti povinného, najdlhšie však tri mesiace od podania/doručenia bez skúmania tvrdenia sociálnej situácie, môže so súhlasom oprávneného odklad povoliť aj na dlhšiu dobu, čo v tomto prípade oprávnený odmietol. Z ohľadom na tvrdenia povinnej súd uvádza, že uvedené námietky, ktoré predložila povinná exekučnému súdu na rozhodnutie mali byť reflektované „v základnom konaní“, kde bolo rozhodnuté vo veci samej, nie vo „fáze exekúcie“. Ak by sa exekučný súd zaoberal dôkazmi, ktoré vznikli v období pred vznikom exekučného titulu, na ktoré poukazuje povinná prekročil by svoju právomoc vymedzenú v citovanom ustanovení § 61k ods. 1. Dôvody povinnej uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie (resp. len jej nesúhlas so samotným exekučným titulom) sa týkajú postupu a úkonov súdu v základnom konaní, t.j. v konaní ktoré predchádzalo exekučnému konaniu a výsledkom ktorého bolo vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe exekučného titulu v tomto exekučnom konaní. Povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuvádza žiadne iné skutočnosti okrem svojho negatívneho postoja a nesúhlasu k právoplatným a vykonateľným rozhodnutiam súdov. Exekučný súd má za to, že v štádiu exekučného konania sú námietky smerujúce voči povinnosti uloženej v exekučnom titule irelevantné. Vzhľadom k tomu je aj predmetné exekučné konanie vedené dôvodne. V priebehu doteraz vedeného exekučného konania nebolo preukázané, že by mohlo dôjsť k zrušeniu alebo zmene exekučného titulu. Povinná v exekučnom konaní spochybňuje exekučný titul, resp. podmienky za ktorých bol vydaný, pričom tieto skutočnosti mala možnosť uviesť už v základnom konaní. Ak toto právo nevyužila, resp. využila ale nebolo rozhodnuté v jej prospech, potom je exekučný titul spôsobilým podkladom na vykonanie exekúcie. Účelom tohto exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do absolútnych majetkových práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu a dobrovoľne sa nesplnil. Ďalej súd uvádza, že exekúcia sa v súčasnosti vedie na základe spôsobilého exekučného titulu, je spravovaná dispozičnou

zásadou, v zmysle ktorej oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie a povinná nepreukázala, že by v danej exekučnej veci bol dôvod, pre ktorý by bolo možné vedenú exekúciu zastaviť v zmysle § 61k ods. 1 písm. a), b), c), d). Vzhľadom na uvedené možno konštatovať, že povinná v danom prípade neunesla dôkazné bremeno, nakoľko nepredložila žiadne dôkazy, ktoré vznikli po vydaní exekučného titulu. Súd ešte pre úplnosť dodáva, že jedným zo základných predpokladov, aby bolo možné na základe rozhodnutia predloženého oprávneným viesť exekúciu, je samotná existencia rozhodnutia t.j. vykonateľné rozhodnutie. Legitímny a zákonný dôvod na vykonávanie exekúcie v prospech oprávneného proti povinnej, by odpadol v prípade zrušenia exekučného titulu.

18. Súd k tvrdeniam povinnej ohľadne jej nepriaznivej finančnej situácie uvádza že súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie ako štátom určenou a splnomocnenou osobou na vykonanie núteného výkonu súdnych a iných rozhodnutí, v rámci exekučného konania šetrí majetkové a zárobkové pomery povinného, zákonom aprobovaným spôsobom zisťuje príjem povinného a stav jeho hnuteľného a nehnuteľného majetku a v závislosti od jeho zistení volí najvhodnejší spôsob vedenia exekúcie. Ak súdny exekútor dospeje k záveru, že povinný je preukázateľne nemajetný a sú splnené zákonné podmienky na zastavenie exekúcie, poverený súdny exekútor v súlade s ustanovením § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku rozhodne o zastavení exekúcie. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov povinného sú premetom zisťovania zo strany súdneho exekútora v priebehu exekúcie. Podľa platnej a účinnej právnej úpravy (Exekučného poriadku v znení neskorších predpisov) súdny exekútor exekúciu podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastaví len v prípade, že sa do 5 rokov od začatia exekúcie alebo do 5 rokov od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok povinného alebo jeho príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekúcie. Z uvedeného podľa tunajšieho súdu vyplýva, že súd nie je oprávnený zastaviť prebiehajúcu exekúciu pre nemajetnosť povinného, nakoľko posúdenie nemajetnosti povinného a následné zastavenie exekúcie patrí podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku o rozhodovacej činnosti povereného súdneho exekútora.

19. V súvislosti s námietkou povinnej ohľadom formálnych predpokladov pre vedenie exekúcie a skutočnosť, že exekútorový koncipient - Mgr. Štefan Cipár bol účastný pri vydávaní upovedomenia o začatí exekúcie, súd vychádzal z predložených dokumentov zo súdneho spisu a dodáva, že upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 10.06.2019, doručené povinnej dňa 20.06.2019 - predložené súdu dňa 23.07.2019 preukázateľne podpísal v tomto konaní súdny exekútor - autorizovaným elektronickým podpisom dňa 22.07.2019 (pripojený podpisový certifikát) súdny exekútor - Mgr. Vladimír Cipár (na certifikáte súdny exekútor už uvedený s titulom „JUDr“ v slovenskej komore exekútor evidovaný ako „Mgr“). Skutočnosť, že za správnosť vyhotovenia figuruje na predmetnom upovedomení o začatí exekúcie exekútorový koncipient nie je pre daný prípad rozhodujúca. Exekútorový koncipient je oprávnený podpísať len vydanie každého ďalšieho rovnopisu upovedomenia o začatí exekúcie v zmysle už skôr podpísaného prvopisu predmetného upovedomenia o začatí exekúcie - za vydanie upovedomenia o začatí exekúcie zodpovedá a môže ho vydať „len súdny exekútor“ (§ 22 ods. 2 EP). Čo sa týka námietky povinnej, kde súdny exekútor v predmetnom upovedomení uviedol, že za nesplnenie uloženej povinnosti písomne sa ospravedlniť v stanovenej lehote do 15 dní od doručenia tohto upovedomenia môže byť udelená pokuta (§ 192 ods. 1EP) - súd uvádza, že z predmetného exekučného titulu jasne vyplýva povinnosť nie uskutočnenie prác a výkon v zmysle ust. 191 ods. 1 EP ako uvádza povinná. Súd dodáva, že súdny exekútor postupoval v súlade so zákonom v zmysle príslušných ustanovení Exekučného poriadku v spojení s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov. V prípade pochybností o jeho vydaní a podpise, ktoré bolo doručené povinnej je potrebné podať žiadosť o prešetrenie na príslušnú komoru.

20. Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj vyjadrenia oprávneného došiel k záveru, že nie je možné návrhu povinnej na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko podľa platnej právnej úpravy insolventnosť / nepriaznivá životná situácia / zdravotný stav nie je skutočnosťou, ktorá by spôsobovala zánik nároku alebo povinnosti, prípadne by vymáhateľnosti exekvovaného nároku bránila. Povinná má do budúcnosti možnosť požiadať súdneho exekútora o odklad exekúcie zo sociálnych dôvodov v trvaní najviac tri mesiace, na dobu dlhšiu so súhlasom oprávneného, resp. podať žiadosť o oddĺženie

prostredníctvom Centra právnej pomoci. Ohľadom vykonaných listinných dôkazov súd konštatuje, že povinná nepreukázala skutočnosť, že v dôsledku ňou vymáhaný nárok zanikol.

21. Súd s poukazom na ustanovenie § 61k ods. 1 písm. a), b), c), d). Exekučného poriadku a tiež na vykonateľný exekučný titul - rozsudok, na základe ktorého sa uplatňuje právo uvádza, že nie je možné považovať argumentáciu povinnej za relevantnú, nakoľko oprávnený v súlade so zákonom podal návrh na vykonanie exekúcie.

22. Vzhľadom na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie nezistil žiadny z dôvodov na zastavenie exekúcie a teda exekúcia sa má vykonať na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov, v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

23. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

24. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

27. Podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

28. Oprávnený žiadal zaviazat' povinného na náhradu trov právneho zastúpenia voči povinnému 100 % (za 1/13 výpočtového základu za nepeňažný nárok patrí právnenému zástupcovi za vypracovanie tohto vyjadrenia k sťažnosti povinného za 1 úkon právnej služby v polovičnej sadzbe: 1 x 37,69 Eur + režijný paušál za 1 úkon právnej služby: 1 x 9,80 Eur = 9,80 Eur + 20 % DPH v sume 9,50 Eur) - v celkovej výške 56,99 Eur.

29. Súd oprávnenému priznal nárok na náhradu trov ako výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 56,99 Eur voči povinnému, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

30. Súd o trovách exekučného konania povinnej nerozhodoval, nakoľko povinná si ich neuplatnila a v konaní úspech nemala.